

Яви се огнена ржка
И тамъ написа въвъ мрака:

Мени, Фекелъ и Уфарсинъ. . .
И не можа нито единъ

Вражаръ, нито мждрецъ халдей
Да ги отгатне, проумѣй.

И прѣдъ смутений Валтасаръ,
Даренъ съсъ ясновидящъ даръ,

Прѣдстана младъ юдей левитъ,
И каза: «Царю именитъ,

Мени злокобна мисль тай, —
На твое цѣрство дойде край!

Фекелъ — издѣбѣмъ, въ нощний мракъ,
Въ града промъкналъ се е врагъ!

Въ Фарсинъ е сѣтний смисль скритъ —
Ще бждешъ ти нощесъ убитъ! . . .»

И още нея нощъ, ханжаръ
Въ гжрди прониза гордый царъ.

А призори градътъ видѣ,
Какъ трона другъ царъ завладѣ.